

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Fevdis. Titvlvs XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

DE FEVDIS. TITVLVS XX. CAP. I.

Si dominus à vasallo recipit feudum in pignus, abstineat ad eius seruitio, non tenet computare fructus in fortem. h. d. si uicarius intellexit communi. Et est casus singulari qui alibi non legitur.

Innocentius III. a Marien.

Institutione b presentium declaramus, quod gageria quam de feudo ecclesiarum ab M. dignoferis et recepisse, à te potest liberè detineri, fructibus non computatis in fortem. Ita uidelicet, ut quamdiu fructus illos ceperis in fortem minime computandos, idem M. à seruitio, in quo tibi & eccl. tua pro feudo ipso tenet, interim sit immunis.

CAP. II.

Tenit tres casus, in quibus non obstante iuramento de non infundando, potest Episcopus antiquum feudum ad ecclesiam reuersum novo vasallo concedere. h. d. Et est casus notabilis, interpretans iuramentum de non alienando.

Idem Madrilanen. Archiepiscopo.

Ex parte d tua nostro est Apostolatus referatum, quod scriptis dubitasti, utrum cum contingit vasallum tuum decedere, & ad te feudum ipsius redire, feudum eius alius liceat tibi dare, quamvis iuramento tenaris strictius, non infundare de novo, Romano Pontifice inconsulto? Ad hæc i vasallum tuum feudum alienare contingat, an ipse filium vel consanguineum eiusdem feudi confortem de ipso ualeat investire? Alia quoque dubitatio continebat, ut cum feudum alienatum reperis, quod per te facit recuperare non potes: utrum possis alicui laico in feudum illud concedere, qui & illud recuperet, & in feudum per ecclesiam recognoscat? [1 & 7.] In primo [ergo] casu feudum decedentis liberè (si uideris expedire) concedas. Atque in secundo filium, vel consanguineum alienantis investies. In tertio feudum alienatum potes licenter & concedere, per quem ipsa f ecclesia ualeat rehabere.

[1] Nos igitur super his de mente tua scrupulum volentes dubitationis auferre, per a scriptis mandamus, quatenus si quando præfatus casus emerferit.

DE PIGNORIBVS ET ALIIS CAVTIO. NIBVS. TITVLVS XXI. CAP. I.

Re ecclesia pignori non debent, nisi ex necessitate & rationabili causa.

Ex concilio Remen. g

Nvllus Presbyter præsumat calicem, vel patenam, vel vestimentum sacerdotale, aut librum ecclesiasticum tabernario, vel negotiatori, aut cuiilibet laico, vel sceminae in h validum dare, nisi iustissima necessitate urgente.

Sicut & Zepherinus Papa & martyr S. Hilariun in suis decretalibus docuit.

CAP. II.

Liber homo non potest pignoriari.

a Maurien. b C. 2. de prob. in 3. comp. vid. Covarr. l. 3. var. resc. 2. & de materia rituli pleni lul. Clarus tract. de feud. c accepisse. d C. 2. eod. tit. in 3. comp. Vid. lul. Clar. de feud. e licite. f ipsam. g Non inuenio in concil. Remen. et tamen tribuunt Bui. l. 3. decr. c. 104. l. 104. p. 2. 139. & c. 2. eod. tit. in 1. compila. h id est, obligare est enim modus vulgaris loquendi Gebeven, ut hic ait Hofsten. i C. 2. eod. tit. in 1. comp.

O o o

aliquos spolia uoluerit, & aliorum scripta que nobis fuerant presentanda, non uoluerit agere. Caterum in nostra presentia constitutus, ut res sua presentem, in executionem suam propriam presentem non uoluerit, quod iudices perperam processissent contra ipsum, non alia in scriptis minus fideliter redigissent. Unde timens ne hinc portaret Vna scripta aliorum aperuit, & quod suspensus fuerat aduocato. Sicut si quid expediret, melius uideretur vel non minus scripta suscipere, ut nobis fideliter ueritas, & presentem, & obediens causam suscipimus presentem coram nobis. Presentem non querimus de iudice quous ex proprio motu conuocatum, sed de illis potius quam ipsi daturus eligendum, & iudicium suum libere per eum deservimus, de ipso pariter conquerenti non minus sedem non daturus adhibendum, sed ut in eo saltem iudicium non perdat contra alia iudicium, que temere uoluerat, quod non uoluerimus, si uoluerimus exaudire, ne uideretur ei non sua presentem attulisse.

CAP. VIII.

Beneficentiarum completa est ex una parte, & per alteram hinc, que minus implentur, restituitur pars ad suum beneficium & feudum hinc continet ius.

Item Archiepiscopi & prepositi sancti Andree Coloni.

Im ueris foris [1 & 7.] Intelleximus G. 2. a. notis necesse, quod cum ipse & L. clericus de permutatione pignorum suorum inter se tractare cepissent, cum uilitari utrinque imminere credebant, tandem idem L. præbendam eiusdem G. cuidam consanguineo suo assignata, præbendam suam ei sicut promiserat uoluit restituere: & infra. Cum igitur deceptus & non intelligens ius inueniant: licet ipsi per se de iure non possent ecclesiastica beneficia permutare: ut tamen consanguinitas inueniat tribuatur: mandamus, quatenus, si ecclesiasticum prætaxatum G. taliter fuisse deceptum, amodo præbendam consanguineo ipsius L. vel quolibet alio laico detentore, eam restitui facias eidem.

[1] Prebendam ad ipse Dominus Iesu Christo pastoralis sit nobis curam, sed iudicium nostrum, inuocamus, ut si aliquis deceptus fuerit, si aliquid in suis rationibus conseruere, quod aliquando in consuetudine ecclesie dispensatum non sustineant, sed firma & illius obsequio permittant.

CAP. IX.

Spiritali non temporalis permittari non potest.

Gregorius IX. Beati & Eugenio.

Abbatibus. d

Inhibita nobis Abbatis & conventus sancti Martini de Romanonia petio continebat, quod cum super causa, qua inter ipsos ex una parte, & prepositum & Albanen. abbatem, super quibusdam decimationibus vertebatur, ad C. f. epistolam nostram, tunc in Hungaria commotam, nostra literas impetrasset: ipse ac magister M. in causa utrinque tanquam in arbitrio exitu compromissum, arbitrii fuerunt, quod si dictus prepositus obtemperet decem milia solidorum & regalium à Rege Hungarie concedi monasterio memorato, ipsi ab earundem decimationum petitione cessarent: & infra. Quocirca mandamus, quatenus si uobis confiterit de premissis (cum permutatione spiritualibus ad temporalia impetratum) prædictum arbitrium, & quicquid secutum est in eo vel ob id, iterum decernatis.

a Al. Coloni. b C. 2. de prob. in 3. comp. vid. Covarr. l. 1. var. resc. 2. c. Vid. ff. de dona. & tutor. ff. de suspect. tut. d De Beaten. Gregorius abbat. al. Beaten. & Semagen. al. de Beaten. & Simagen. al. al. de Beaten. & Simagen. e Alben. al. Albanen. f C. 2. de prob. in 1. Cod. manuscr. in uuo solidorum, ut adu. f. 100.